

VENDIM
Nr. 35, datë 18.4.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 19.01.2017 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 83/19 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Subi Cami, Skënder Meta, Nezir Kola, Besim Qinami, Ramiz Mena, Zyra Përmbarimore Tiranë

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimeve gjyqësore të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet e subjekteve të interesuara, Subi Cami, Skënder Meta, Nezir Kola, Besim Qinami dhe Ramiz Mena, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar, Zyrës Përmbarimore Tiranë, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. është regjistruar si person juridik me vendimin nr. 13002, datë 04.12.1995 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor. Administrator i saj rezulton z. Mentor Spahiu.

2. Në bazë të vërtetimit të pronësisë nr.5154, datë 05.07.1996 kërkuësja është bërë pronare e një trualli me sipërfaqe 1555 m², një pjesë të të cilit e zë godina, kurse pjesa tjetër 924 m² figuron truall i lirë. Në këtë truall janë vendosur në mënyrë të paligjshme subjektet e interesuara Subi Cami, Skënder Meta, Nezir Kola, Besim Qinami dhe Ramiz Mena. Për këtë arsye kërkuësja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, për kthimin e sendit dhe lirimin e truallit.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.77, datë 17.01.1997, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr.2733, datë 14.11.1997. Kolegji Civil i Gjykatës së Kasacionit, me vendimin nr.794, datë 21.04.1998 ka vendosur prishjen e dy vendimeve të lartpërmendura dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Tiranë, por me tjetër trup gjykues.

4. Gjykata e Apelit Tiranë në rigjykimin e çështjes, me vendimin nr. 28, datë 12.05.1999, ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë, duke detyruar subjektet e interesuara Subi Cami, Skender Meta, Nezir Kola, Besim Qinami dhe Ramiz Mena të lirojnë sipërfaqet e truallit të përcaktuara në aktin e ekspertimit.

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 371 akti, datë 13.07.1999, ka lëshuar urdhrin

për ekzekutimin e vendimit nr. 28, datë 12.05.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

6. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.651, datë 19.03.2004, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga subjektet e interesuara të lartpërmendura.

7. Kërkesja i është drejtuar Zyrës Përmbartimore Tiranë në datën 10.02.2002 për vënien në ekzekutim të vendimit nr. 28, datë 12.05.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

8. Zyra Përmbartimore ka filluar veprimet për ekzekutimin e vendimit në vitin 2002, por ato janë pezulluar më vonë për shkak të rekursit të paraqitur nga subjektet e interesuara. Shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. i është drejtuar Zyrës Përmbartimore në datën 08.06.2004, duke kërkuar vënien përsëri në ekzekutim të urdhrit të ekzekutimit, pasi Gjykata e Lartë kishte vendosur mospranimin e rekursit.

9. Zyra Përmbartimore, me shkresën nr.976/Gj, datë 22.06.2004, ka urdhëruar ekzekutimin vullnetar të vendimit të formës së prerë, ndërsa me shkresën nr.976/F, të datës 25.10.2004 ka lajmëruar palët, Komisaratin e Policisë nr.2 dhe Policinë Ndërtimore Tiranë se ekzekutimi i detyrueshëm do të kryhej në datën 04.11.2004, ora 900-1000.

10. Sipas procesverbalit nr.976/F të datës 04.11.2004, pala kreditore nuk është paraqitur në atë datë për ekzekutimin e vendimit. Përfaqësuesi i kërkeses është paraqitur në Zyrën Përmbartimore në datën 26.11.2004, duke shpjeguar se nuk mund të paraqitej për shkaqe shëndetësore. Zyra Përmbartimore po në atë rrethanë i ka shpjeguar se për ekzekutimin e vendimit duhen mjetet e duhura dhe fuqia punëtore, që kjo e fundit i nuk disponon dhe pa të cilat nuk mund të kryhet asnjë veprim.

11. Me shkresën nr.976/Gj, nr.689 prot., datë 02.02.2005, Zyra Përmbartimore i ka drejtuar shoqërisë “Kulturë Sport Impex” sh.a. të njëjtën kërkesë lidhur me sigurimin e mjeteve dhe fuqisë punëtore, si dhe i ka komunikuar të paraqitej në datën 10.02.2005. Nga procesverbali i datës 10.02.2005 rezulton se shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. nuk është paraqitur edhe pse ka pasur dijeni të lajmërimit.

12. Në datën 10.02.2005 shoqëria Kulturë Sport Impex sha ka bërë ankim administrativ ndaj veprimeve përmbartimore, duke parashtruar se nuk ka mundësi të gjejë mjete dhe fuqinë punëtore për ekzekutimin e vendimit.

13. Me vendimin nr. 022/976/F, datë 11.03.2005 Zyra Përmbartimore Tiranë ka vendosur pushimin e urdhrit të ekzekutimit.

14. Me kërkesën nr.1726 prot., datë 18.03.2005 shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. i ka kërkuar Zyrës Përmbartimore faturën e shpenzimeve, ndërsa me kërkesën nr.226/1, datë 07.11.2005 ka kërkuar nxjerrjen nga arshiva të dosjes dhe vënien në ekzekutim të saj.

15. Në vitin 2006 kanë filluar përsëri procedurat për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë (shkresa nr.596/F, nr.1656 prot, datë 17.02.2003, lajmërim për ekzekutim vullnetar). Nga shkresa nr.596/F, nr.6390 prot., datë 26.06.2006 rezulton se debitorët Nezir Kola, Sybi Cami, dhe Skënder Meta janë paraqitur pranë Zyrës Përmbartimore, ndërsa shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. nuk është paraqitur për të kërkuar ekzekutimin e detyrueshëm.

16. Zyra Përmbartimore, me shkresën nr.596/F, nr.8470 prot., datë 21.09.2006, ka urdhëruar ekzekutimin vullnetar të vendimit të formës së prerë, duke lajmëruar palët, si dhe Komisaratin e Policisë nr.6, Njësinë Bashkiake nr.6 dhe Policinë Ndërtimore Tiranë, këto të fundit që t’i mbështetnin me forcat e tyre, se ekzekutimi i detyrueshëm do të kryhej në datën 04.10.2006, ora 1000-1100.

17. Sipas procesverbalit të datës 04.10.2006, pala kreditore nuk është paraqitur për ekzekutimin e vendimit dhe në këtë datë nuk janë kryer veprime procedurale.

18. Me shkresën nr.596/F, nr.11600 prot., datë 18.12.2006 është vendosur pezullimi i veprimeve përmbartimore.

19. Në datën 08.11.2007 shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. ka bërë përsëri kërkesë për vënien në ekzekutim të vendimit të formës së prerë. Në vitin 2008 kanë filluar përsëri procedurat për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë (shkresa nr.95 regjistri, nr.4788 prot, datë 21.04.2008, lajmërim për ekzekutim vullnetar). Ndërsa me shkresën nr.38 regjistri, nr.9669 prot., datë 26.06.2009 është vendosur pezullimi i veprimeve të ekzekutimit me kërkesë të kreditorit.

20. Në vitin 2016 sipas kërkesës për vënien në ekzekutim të vendimit të formës së prerë të shoqërisë “Kulturë Sport Impex” sh.a., kanë rifilluar procedurat për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Me shkresën nr.6363 prot, datë 04.07.2016 është bërë kërkesë për mbështetje në ekzekutim, duke lajmëruar palët, si dhe Komisariatën e Policisë nr.6, Njësinë Bashkiake nr.6 dhe INUV-në pranë Bashkisë Tiranë, këto të fundit që t’i mbështetnin me forcat e tyre, se ekzekutimi i detyrueshëm do të kryhet në datë 26.07.2016, ora 10:00 e në vijim. Për shkak të mosparaqitjes së forcave të policisë, Zyra Përmbarrimore ka rënë dakord me shoqërinë “Kulturë Sport Impex” sh.a. që ekzekutimi të shtyhej në datën 17.10.2016, ora 10:00. Edhe në këtë datë nuk janë paraqitur forcat e policisë dhe ekzekutimi është shtyrë për në datën 22.11.2016, ora 10:00. Data tjetër e radhës për ekzekutim, gjithmonë për mosparaqitje të forcave të policisë, ka qenë më 23.12.2016, ora 10:00.

21. Gjatë veprimeve si më sipër, shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. i është drejtuar me shkresë shumë institucioneve, të tilla si Policisë Ndërtimore, Ministrisë së Drejtësisë, Kryeministrit, Drejtorisë Qendrore të Përmbarrimit, për zbatimin dhe ekzekutimin e rregullt të vendimit gjyqësor.

II

22. **Kërkuesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (në vijim Gjykata), duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, si rrjedhojë e moszekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm. Ajo parashtron se nuk është vepruar për të vënë në ekzekutim menjëherë vendimin gjyqësor dhe se institucionet kanë zvarritur ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, duke mos qenë të predispozuar për t’i zbatuar ato.

23. **Subjektet e interesuara**, *Subi Cami, Skënder Meta, Nezir Kola, Besim Qinami dhe Ramiz Mena*, kanë prapësuar se ata nuk janë bërë pengesë për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, pasi kanë qenë gjithmonë të pranishëm gjatë veprimeve procedurale të ekzekutimit të vendimit të formës së prerë.

24. **Subjekti i interesuar**, *Zyra Përmbarrimore Tiranë*, ka parashtruar me shkrim të gjitha veprimet përmbarrimore që ka kryer (si më lart të detajuara), duke theksuar se do të vijojë procedurat për ekzekutimin e titullit ekzekutiv konform neneve 523, 524 e në vijim të KPC-së dhe 27 e 30 të ligjit nr.8730, datë 18.01.2001 “Për organizmin dhe funksionimin e shërbimit përmbarrimor gjyqësor” për të bërë të mundur lirimin e sendit objekt ekzekutimi.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

Për pretendimin për moszekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

25. Gjykata Kushtetuese ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Ai konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë dhe për rrjedhojë detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimin nr.1, datë 21.01.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Gjykata ka rikonfirmuar qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Gjithashtu, Gjykata, duke u mbështetur edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për

të Drejtat e Njeriut, është shprehur se kohëzgjatja e arsyeshme e procesit gjyqësor, përfshirë edhe fazën e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuarit, si dhe të autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të çështjes duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore (*shih vendimin nr.1, datë 21.01.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në rastin konkret konstatohet se nga data kur vendimi gjyqësor ka marrë formë të prerë (13.07.1999), deri në paraqitjen e kërkesës para kësaj Gjykate (27.09.2016) ka kaluar një periudhë më shumë se 17-vjeçare. Një periudhë e tillë për ekzekutimin e një vendimi të formës së prerë konsiderohet nga Gjykata si një afat i paarsyeshëm dhe i tejzgjatur, ndaj vlerësimi i secilit prej elementeve të lartpërmendura ka rëndësi për çështjen në shqyrtim.

i. Komplexiteti i çështjes

28. Kërkesa në shqyrtim ka për objekt ekzekutimin e një vendimi gjyqësor, i cili ka vendosur për sipërfaqet e truallit, të përcaktuara sipas aktit të ekspertimit, që çdo subjekt i interesuar duhet të lirojë. Për pasojë, Gjykata çmon se çështja nuk paraqet kompleksitet ligjor të veçantë. Në këto kushte, Gjykata thekson se vlerësimi i sjelljes së kërkuarës dhe i autoriteteve publike është me rëndësi në këtë kontekst.

ii. Sjellja e kërkuarës

29. Kohëzgjatja për të ekzekutuar vendimet gjyqësore të formës së prerë është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet edhe me veprimet ose mosveprimet e kërkuarës, të cilat mund të kenë çuar në mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e caktuara nga ligji.

30. Në çështjen konkrete, nga materialet e dosjes, rezulton se kërkuarja i është drejtuar Zyrës Përmbartimore në vitin 2002, pra rreth 2 vjet e gjysmë pas marrjes së urdhrit të ekzekutimit. Pas disa veprimeve të para të Zyrës Përmbartimore (shkresa nr.317/F, datë 15.03.2002 - urdhërimi për lirimin e truallit drejtuar subjekteve të interesuara; shkresa nr.317, datë 10.04.2002 - urdhërimi i tyre të qëndrojnë në banesë për të ekzekutuar vendimin e formës së prerë), ajo ka vendosur pezullimin e ekzekutimit për shkak të rekursit të paraqitur nga subjektet e interesuara. Shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. i është drejtuar Zyrës Përmbartimore në datën 08.06.2004 duke kërkuar vënien përsëri në ekzekutim të urdhrit të ekzekutimit, pasi Gjykata e Lartë kishte vendosur mospranimin e rekursit.

31. Zyra Përmbartimore, me shkresën nr.976/Gj, datë 22.06.2004, ka urdhëruar ekzekutimin vullnetar të vendimit të formës së prerë, ndërsa me shkresë nr.976/F të datës 25.10.2004 ka lajmëruar palët, Komisaratin e Policisë nr.2 dhe Policinë Ndërtimore Tiranë se ekzekutimi i detyrueshëm do të kryhej në datën 04.11.2004, ora 900-1000. Sipas procesverbalit nr.976/F të datës 04.11.2004, shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. nuk është paraqitur në atë datë për ekzekutimin e vendimit. Përfaqësuesi i kërkuarës është paraqitur në Zyrën Përmbartimore në datën 26.11.2004 duke shpjeguar se nuk mund të paraqitej, për arsye shëndetësore. Zyra Përmbartimore në atë rast, por edhe me shkresën nr.976/Gj, nr.689 prot., datë 02.02.2005, i ka kërkuar shoqërisë “Kulturë Sport Impex” sh.a. sigurimin e mjeteve të duhura dhe të fuqisë punëtore për ekzekutimin e vendimit, pa të cilat nuk mund të kryhet asnjë veprim.

32. Gjykata vëren se kanë vijuar disa shkresa (*shih paragrafët nr.11-19*) ndërmjet palëve, nga të cilat rezulton se në datat e përcaktuara për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a. nuk është paraqitur, arsye për të cilën Zyra Përmbartimore ka vendosur disa herë pezullimin e vendimeve për ekzekutimin e vendimit në vitet 2005, 2006 dhe 2009. Gjithashtu, Gjykata konstaton se pas çdo vendimi pezullimi shoqëria kreditore ka kërkuar vënien përsëri në ekzekutim të vendimit të formës së prerë. Pas pezullimit të ekzekutimit në vitin 2009, me vullnet të shoqërisë kreditore, kjo e fundit ka riparaqitur kërkesë për vijimin e procedurave në vitin 2016, pra pas rreth 7 vjetësh. Gjykata vlerëson se për këtë periudhë vetë kërkuarësi me veprimet e tij, është bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor. Ndërsa me fillimin e veprimeve procedurale të ekzekutimit në vitin 2016, kërkuarja ka qenë gjithmonë e pranishme.

33. Nga sa më lart, Gjykata çmon se pavarësisht kërkesave dhe ankimeve administrative të bëra nga shoqëria “Kulturë Sport Impex” sh.a., edhe neglizhenca e saj ka ndikuar në tejzgjatjen dhe mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

iii. Sjellja e autoriteteve

34. Për të përcaktuar sjelljen e autoriteteve në këtë çështje, Gjykata vlerëson se është e nevojshme të vlerësohet nëse Zyra Përmbartimore, si i vetmi organ kompetent për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, ka marrë masat e nevojshme për ta ekzekutuar atë, pas lëshimit të urdhrat të ekzekutimit nga gjykata.

35. Gjykata ka theksuar se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetet ineffektiv dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr.13, datë 21.03.2012; nr.43, datë 19.12.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimin nr.1, datë 21.01.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Gjykata në jurisprudencën e saj, gjithashtu, është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Po në këtë drejtim autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih vendimin nr.1, datë 21.01.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Duke iu kthyer rastit në shqyrtim, sikurse u përmend më lart, Gjykata çmon se edhe pse përmbartuesi, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, ka qenë i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv, nuk i ka shfrytëzuar ato. Përmbartuesi gjyqësor është kufizuar në lajmërimet për ekzekutim vullnetar dhe atë të detyruar, dhe duke qenë se forcat policore nuk kanë qenë të pranishme gjatë ekzekutimit të detyruar, si dhe për shkak të mungesës së mjeteve të duhura, ai nuk ka vazhduar më tej me veprimet e tij. Zyra Përmbartimore nuk rezultoi se i ka kryer të gjitha procedurat e nevojshme, me qëllim vënien në ekzekutim të vendimit të formës së prerë, si vendosjen e gjobës për mosekzekutim të vendimit gjyqësor apo marrjen e masave të tjera ndaj forcave të rendit, që disa herë janë bërë pengesë në ekzekutimin e vendimit.

38. Në këtë drejtim Gjykata konstaton se neni 523 i KPC-së parashikon detyrimin për bashkëpunim, me kërkesë të përmbartuesit gjyqësor dhe në rast nevojë, të Policisë së Rendit apo të inspektoratit ndërtimor pranë pushtetit vendor dhe të Inspektoratit Kombëtar. Këto organe janë të detyruara të mbështesin përmbartuesin gjyqësor gjatë procedurave të ekzekutimit. Po kështu neni 30 i ligjit nr.8730, datë 18.01.2001 “*Për organizimin dhe funksionimin e shërbimit përmbartimor gjyqësor*” thotë: “*Përmbartuesi gjyqësor, për kryerjen e detyrave të ngarkuara, bashkëpunon me Policinë e Shtetit, me Policinë Ndërtimore dhe policitë e tjera, me organet e pushtetit vendor dhe prefekturat. Organet shtetërore ose publike janë të detyruara të ndihmojnë përmbartuesin gjyqësor në ushtrimin e funksioneve, sipas ligjit, sa herë që kërkohet ndihma e tyre. Policia e Shtetit dhe ajo Ndërtimore vë në dispozicion të përmbartuesit gjyqësor mjete dhe forca të mjaftueshme për ushtrimin e funksioneve të tij, sipas ligjit*”. Për këtë arsye, Gjykata vlerëson se mungesa e mjeteve dhe fuqisë punëtore të përmendura në disa shkresa të Zyrës Përmbartimore apo edhe kostot financiare, janë thjesht një problem faktik, të cilat nuk duhet të përbëjnë shkak për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor.

39. Nga sa më lart, Gjykata gjen me vend të theksojë domosdoshmërinë e ndërhyrjes dhe të bashkëpunimit të këtyre organeve për të siguruar shmangien e situatave të tilla, të cilat mund të bëhen pengesë në ekzekutimin e vendimeve të formës së prerë.

40. Bazuar në këto rrethana, Gjykata rithekson qëndrimin e saj se edhe në ato sisteme ligjore, të cilat zbatojnë parimin se iniciativat procedurale u takojnë palëve, përsëri autoritetet kanë detyrimin për të siguruar mundësitë e duhura për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë dhe jo të paraqesin arsye për

ta penguar atë. Për pasojë, në rastin në shqyrtim Gjykata vlerëson se edhe pse sjellja e kërkuesit është bërë në disa raste shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës prerë, ka qenë edhe sjellja e përmbaruesit gjyqësor që ka ndikuar në zvarritjen e këtij procesi tej çdo afati të arsyeshëm.

41. Në përfundim, Gjykata konstaton se në çështjen objekt shqyrtimi ndodhemi para cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f dhe nenit 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr.28, datë 12.05.1999 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Fatmir Hoxha, Vitore Tusha, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Fatos Lulo, Vladimir Kristo